

Kilenc évtizednyi muzsika

Koncert, kiállítás is köszönti a Kodály Filharmonikusokat

Több ezren hallgatták meg a megemlékezések sorát megnyitó augusztusi koncertet, amellyel a debreceni zenekar 90 éves születésnapját ünnepelte, s szintén sokakat vonzott az október 1-jén, a Zene Világnapján megtartott jubileumi hangverseny. A Bartók Teremben emellett tárlat idézi fel az együttes eddigi történetét. A Kodály Filharmonia vezetője, Somogyi-Tóth Dániel szeretné, ha irányítása alatt is aranykort élne meg az együttes, bár a helyzet a jubileum ellenére sem kedvező. Tart attól, hogy többen a zenekari munka helyett a jobb lehetőségeket kínáló pedagógus-életpályát választják. Megoldást kíván találni erre a gondra, s annak örülne, ha rendbe hoznák a Bartók Termet, mert úgy véli, ez is nagyban segítene Debrecen zenei életét új szintre emelni.

■ Milyen koncertekkel, rendezvényekkel tisztelgnek a 90 éves jubileum előtt? Milyen fellépést, újdonságot emelne ki ebből az ünnepi évadból?

– Augusztus 17-én kezdtük a megemlékezést, aznap a debreceni főtéren sok ezer ember előtt tartottunk egy olyan koncertet, amelynek a vártnál is sokkal nagyobb sikerre lett. A zenekar október elsejei, hagyományos zenei világnapi koncertjét pedig teljes egészében az évfordulónak szenteltük, ahová az együttes valamennyi élő, korábbi vezető karmesterét meghívtuk. Sajnos közülük csak ketten tudtak eljönni, Karolos Trikolidis és Kollár Imre. A kollégáim remek kis kiállítást is létrehozta a Bartók Teremben az együttes történetéről, s a tárlatot a koncert előtt nyitottunk meg. A kiállításnak, amelyet a közönség decemberig láthat, kü-

lönleges bájt ad az, hogy mellékszálként a jelenlegi művészeink zenétől független, például képzőművészeti alkotásait is kiállítottuk. A közönség és a Kodály Filharmonikusok belső közössége is nagyra értékelte, hogy milyen sokoldalú, kreatív emberek ülnek az együttesben. Azt gondolom, aznap szép koncertet adtunk és megfelelő figyelmet tudtunk fordítani a jubileumra.

■ Mi az, amire az együttes vezetőjeként támaszkodhat ebből a kilenc évtizednyi zenekari múltból?

– Talán leginkább éppen a fent is említett sokoldalúságra - persze ezúttal zenei téren. Ahogy Rubányi idejében, úgy most is rendkívül sok területen kell folyamatosan teljesíteni a Kodály Filharmonikusoknak, elég, ha csak az operai és koncert-feladatok kettős funkciójára gondolunk. Ezt a képességét hallatlan rugalmassággal, rutinnal végzi a zenekar, miként arra is biztosan építhetnek, hogy nagyon szeretnek zenélni, és még inkább jól zenélni. Valószínűleg ez a legfontosabb.

■ Az együttes történetét végigolvasva igazán jelentős korszakokat találhatunk, hiszen mérföldkő volt az együttes életében, amikor Ábrányi Emil irányította vagy amikor Rubányi Vilmos visszatért a zenekarhoz. Hogyan látja, mivel lehet ma a budapesti együttesek vetélytársává válni, s hogyan lehet újabb „aranykort” teremteni?

– Nagyon szeretném, ha visszatekintve, az én időmhöz is lehetne szép jelzőket illeszteni. Sok szempontból jó úton járunk, de ahogy országszerte, nálunk is egyre nagyobb baj, hogy – ha nem teszünk komoly lépéseket – a pedagógus-pálya a béremeléseivel olyan konkurenciává válik, ami alapvetően fogja behatárolni a zenekar mozgásterét. Ezért azt gondolom, egyik legfontosabb feladatom most ennek a megakadályozása lett. A másik legfontosabb a zenekar szakmai erejének növelése, zenei teljesítményének fokozása. Szeretném, ha mindkét területen jelentős eredményeket érnének el belátható időn belül.

■ Nyári interjúnkban elmondta, sikerült megduplázniuk a nézőszámot. Akad a

koncertlátogatók között olyan mag, amely ennek a 90 éves történetnek több évtizedes részét figyelemmel kísérte?

– Egyértelműen van. Ráadásul volt egy nagyon szép momentum a jubileumi koncerten: Marosi Tibor bőgős kollégánk édesapja, aki szintén a Filharmonikusok tagja volt évtizedeken át, szintén idén ünnepli a 90. születésnapját. A koncerten a zenekar őt is köszöntötte.

■ Említette, szeretné felszámolni a zenekar kiszolgáltatott helyzetét. Sikerült e téren előbbre lépnie? Hiszen talán a 90 éves jubileum abban is segített, hogy a Kodály Filharmonikusokra irányítsa még jobban a figyelmet...

– Azt remélem, ha a minisztériumi kiegészítő támogatás valósággá válik, akkor igen. Viszonylag jól haladunk ugyanis azzal a koncepcióval, ami a zenekar és a kórusok közötti aránytalanságokat számolná fel. Mivel nem a kórusoknak akarunk rosszat, hanem a zenekarnak jót és ezáltal mindenkinek igazságos helyzetet, ez pénzbe kerül. A feladat, ami még súlyosbítva is van a fenti pedagógusi elszívó hatással, igencsak koncentrált és kreatív munkát vár el a menedzsmenttől.

■ Ennek a jelentős évfordulónak a kapcsán van esély arra, hogy a Bartók Terem ismét a régi fényében tündököljön?

– Örülünk, ha ebben az évadban a fenti területeken sikerül eredményeket felmutatnunk. A Bartók terem ügye azokhoz az ingatlanokkal kapcsolatos stratégiai feladatokhoz tartozik, amelyekben remélem, hogy a fenntartó partnerségével sikerül rövidesen előre lépünk.

■ Hová szeretne eljutni, s miről beszélne szívesen az együttes 100. évfordulóján?

– Azt szeretném, ha az előbbi témákról, mint sikeresen megvalósult projektekről tudnánk beszélni – természetesen beleértve a Bartók Termet is, hiszen egy Zeneakadémiához hasonló megújulás itt töredék anyagi ráfordítást igényelne, viszont a gyönyörű, kiemelkedő atmoszférájú, de már-már romos állapotú koncertterem rendbehozatala egészen új szintre emelhetné Debrecen zenei életét.

R. Zs.